

پاشاوهی هۆشهویستی خاک یان بیرى نههوهیسی له نهدهبی ههوارمیدا

دیمه‌نیکى ناوچهی کۆسەى هه‌جیج - کامیترای په‌یام

به‌زمه‌که‌ی بێباکانه له ساردیی هه‌وار خۆشتر کردووه، ناله‌ی دل ڤوو له ساقی و شیشه و جام ده‌کا، نه‌وه به شوکرانه‌ی سه‌رخۆشکه‌ری نۆ شانۆش شه‌رابی ژیاڤه‌خش، رۆجی ته‌سلیم به به‌ناباشی بورج ده‌کا، که سه‌روشتی جوان و دل‌ڤینتی وه‌ک نه‌وه‌ی بۆ ساز و ته‌رخان کردووه، که‌چی له به‌رانبه‌ر نه‌م که‌سه‌وره‌یی و جوانیخۆلقینیه‌دا سه‌رمه‌ست نه‌بوون حالینه‌بوون و قه‌درزانیته.

شیخ مه‌حمود «فه‌خرالعلام»، ۱۲۵۰-۱۳۰۵ له‌دایکه‌بوی گوندی «ده‌ژن» هه‌ورامان بۆ ته‌سکینی دلی بریندار و دامرکاندنێ ئێش و نازاری زامی به‌سۆی، سه‌یری دیمه‌نی جوانی به‌هاری نیشتمان ده‌کاته مه‌له‌هم و سه‌روشت و یاره‌که‌ی هه‌ردووکیان یه‌که‌وه ده‌لاوینتیه‌وه:

دیار دان وه‌ار گولان جه‌م به‌سته‌ن
دلان په‌شپوه‌ن بولبولان مه‌سته‌ن
تلوع نه‌شئه‌ی بادمه‌خورانه‌ن
سه‌فای گه‌رم به‌زم درده‌دارانه‌ن
مه‌ی په‌نه‌ان نه‌جام ساف گولان دا
تلوع نه‌شئه‌ش نه‌تۆی دلان دا
شه‌ونم سوب له ڤووی سه‌وزه‌ی دیاران
چۆن قه‌تره‌ی عه‌ره‌ق زولف نازاران
شین شه‌تاوان شنۆی سه‌رکاوان
چۆن خال خال به‌ور په‌شهی دل کاوان
های جیلوه‌ی کۆساره‌های سه‌فای ده‌شته‌ن
ماچی به‌هه‌شته‌ن ئای واده‌ی گه‌شته‌ن (۹)

وه‌ر نه‌وه دیمه‌نی رازاوه‌ی به‌هار کوره‌ی زکری دلانی په‌شپوه‌ و بولبولانی مه‌ستی له ده‌وری تۆپه‌گولی مه‌سته‌په‌تیه‌ر دابه‌ستووه، سه‌ره‌ل‌دان و شو‌رش له خۆ ده‌ربازبوون و نازادیی ڤۆج له جه‌سته ده‌ستی پێ کردووه، شه‌رابی نادیار له جامی سافی گولان سه‌فا و گه‌رمی به‌ به‌زمی ده‌رده‌داران ده‌به‌خشئی، کارکردی نه‌شئه‌ی شه‌رابی نه‌م دیمه‌نه سیه‌راوییه‌ پرکاریده‌ری ڤۆجی به‌بندکراوه، وه‌ر که هاتنی تۆ سه‌فا به به‌زمی یاران دده‌ا، قه‌تره‌ی ئاره‌قی سه‌ر زولفی یار تام و چێژی شه‌ونمی سه‌ره‌به‌یانی کۆساران به‌هه‌شتناسای سه‌وزه‌ی دیارانێ پتویه‌. شین و شه‌پۆری ئافگه و ئاوه‌له‌تیر شنه و نه‌سیمی دل‌ئه‌فزای شاخ و به‌نده‌نان وه‌ک به‌فری خال خالی نه‌م وه‌رزهی کۆستنه‌کانه، په‌شهی دلی بێ ئۆقده‌ ده‌کۆلی، سه‌فای نه‌م ده‌شت و ده‌ره جوانه، جیلوه‌ی کۆساره‌کانی به‌هه‌شته‌ی ده‌سته‌به‌ر کردووه، هه‌سته وه‌ر با له گه‌شتی نه‌م به‌هه‌شته بێ به‌ش نه‌بین، نه‌م به‌هه‌شته په‌نگینه هه‌ر حوری ناته‌واوه.

کاتیک له‌شکری کوله‌ئاسای عوسمانی هێرش ده‌کاته سه‌ر ناوچه‌کانی کوردستان و له شاری پاوه جێگیر ده‌بن، زولم و زۆر و تالان و بڕۆ به راده‌یه‌ک ده‌گه‌یه‌نی که ئارام و قه‌رار بۆ خه‌لکی نامینتی، دل‌سۆز و زانایانی شار پاش کۆبوونه‌وه و راویژی نه‌پینی بریار دده‌ن بۆ به‌ره‌نگاری دوژمنی داگیرکه‌ر داوای یارمه‌تی له حکومه‌تی ئه‌وکاتی ئێران، جێگرتوو له شیراز، بکه‌ن، میرزا نه‌ولقادر پاوه‌یی، شاعیر سه‌رپاکی نه‌م ڤووداوه مێژوویییه‌ی له قه‌سیده‌یه‌که‌دا له ژێر سه‌ردێژی «کوله و ئاینه‌مه‌ل» تۆمار کردووه.

کوله نه‌و بوونه‌وه‌ر جه‌سته بچوکه‌یه که سالانی کۆن - به هۆی نه‌بوونی که‌سه‌ی مۆدێرنه‌وه بۆ قه‌لاچۆکردنی - هێرشێ ده‌کرده سه‌ر مووچه و مه‌زرا و به جاریک له کورته‌خایه‌ندا ئاسه‌وه‌ی ده‌غله‌ودانی بۆ که‌سه نه‌ده‌هیت. ئاینه‌مه‌ل، که‌میک له کوله گه‌وره‌تر و جۆره‌ بالنده‌یه‌که هه‌مان به‌لا به‌سه‌ر بیستان و ده‌غله‌ودان و حاسلان وه‌ کێلگه‌کانی ده‌هینا. شاعیر له‌شکری حکومه‌تی تورکی عوسمانی به کوله ده‌شوبه‌پینتی، هه‌ر بۆیه به‌ زمانی خه‌لکی پاوه‌وه په‌رۆشییی خۆی له کورده‌وه‌ی وێرانکه‌رانه‌ی له‌شکری تورک له کوردستان ده‌رده‌برێ. سه‌رنجراکێشتر نه‌وه‌یه سه‌ره‌رای ده‌ربینی دل‌سۆزی تایبه‌تی بۆ زێد و ناوچه‌که‌ی خۆی، سۆزی قه‌وولی بیری نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمان‌دۆستی به سواری ئه‌سپی چاپوکی ژیر تاو دده‌ا و به ئاشکراکردنی ئاکاری دزیو و مالدۆرانکه‌ری دوژمن هه‌ول دده‌ا هه‌سته‌ی مرقۆده‌ستانه‌ی شیراز، واته حکومه‌تی ئێران، بۆ یارمه‌تی ببزوینتی. نه‌و دێ به دێ و شار به شار ده‌گه‌رێ، تابلۆی سته‌می سته‌مه‌کار به قه‌له‌می به‌هێزی په‌سم ده‌کا و له نامه‌یه‌که‌دا له لایه‌ن خه‌لکی شاری پاوه بۆ ته‌له‌بی یارمه‌تی ره‌وانه‌ی شیراز ده‌کا:

ته‌مامی ولات گشت یه‌خته ساره‌ن
نه جوهر مه‌له‌خ عالم بێزاره‌ن
«بایزید» و «تقلیس» مه‌حالاتی «وان»
«پاپیش، قاشمان» تاشار «ئیروان»
«هه‌ولێر» و «موسل» گرد به‌رباد که‌رده‌ن
نایر جه‌دیار «که‌رکوک» ناوهرده‌ن

سیسته‌می سه‌روشت بێ!
یان له‌م وینه‌یه‌دا:

گول چوون ڤووی نازیز نزاکه‌ت پۆشا
به‌فراوان چوون سه‌یل دیده‌ی من چۆشا
کزه‌ی ئیوارانی پاش هه‌لکردنی تۆزیک شنه‌بای
ساردی کۆستانان گولی کۆستانانی ناچار به
کۆکردنه‌وه‌ی خۆی و داپۆشینی ڤوومه‌تی جوان
و ئالی ده‌کا، شه‌ونم به‌ فرسه‌تی ده‌زانی له یه‌که‌م
ساته‌کانی ڤۆژدا نۆره‌ بگرێ و خۆی له په‌نای
دیمه‌نی جوانی یاردا هه‌ششار بده‌ا، تا به
کرانه‌وه‌ی خۆنچه‌ی ڤووی دلدار خۆی له
ماچکردنی کولمی سه‌رمه‌ست بکا و بۆ ماوه‌یه‌ک
له‌سه‌ر ڤووه‌ری جوانه‌که‌ی جێ خۆش بکا،
پاشان که ده‌ستپیکردنی گه‌رمای کۆستان
جیبی پێ لێژ ده‌کا، دل‌پۆیه‌ی شه‌ونم وه‌ک به‌فراوی
بپنۆقه‌ری کۆستان شریخه و ناله‌ی لێ
هه‌له‌سه‌ستی، هه‌روه‌ک فرمیه‌سه‌که‌کانی
به‌خۆره‌له‌وهری ڤاوه‌کانی مه‌وله‌وی له فیراکی
یاری خۆشه‌ویسته‌یدا.

هه‌روه‌ها مه‌وله‌وی له قه‌سیده‌یه‌که‌دا سه‌روشتی کوردستان له وه‌رزێ زستان و هاوین په‌سن ده‌کا که دیمه‌نی به‌هه‌شته‌ی به‌رینی لێ ده‌رده‌که‌وێ و هه‌موو شتیک ساز و ته‌یار ده‌بێ بۆ شوکرانه‌ی ستایشی خالقی نادیار به هۆی ساقیی مه‌یکیری سه‌روشت. نه‌و هه‌رچه‌نده سۆزی سۆفیاڤه و بیری فه‌لسه‌فی ناسک و تیژ له جیهانی خێدا سه‌یری و سیاحت ده‌کا، به‌لام ناتوانی له تۆپی هه‌ر عه‌قیده و مه‌رامیک دله بێ ئه‌وین و هه‌زی خۆشه‌ویستی مه‌له‌نده‌که‌ی دیمه‌نیکێ وه‌ها بخولقینتی.

زووسانه‌ن وه‌ی په‌نگ و گه‌ردوون یاوان
کێچا کێچ لولول کلێله‌ی کاوان
به‌نا باشی بوورج به‌رزه‌ دیاران
سفید کاری که‌رد ئاقچه‌ی مه‌نماران
چ شیرین زه‌گه‌ر هه‌وای تۆف سه‌رد
گۆشواره‌ نه‌گۆش نه‌ونه‌مامان که‌رد
په‌ی نیکای بالایی نه‌مام بێ که‌رد
یه‌خ ئاویته‌ گرت ته‌م چارشپوه‌ ناوهرد
ئه‌ی مه‌حبوب خاس ئه‌ی بنای ته‌مام
مه‌نالۆ په‌ی به‌زم ساقی و شیشه و جام
ساقی بکا نینه‌ جه‌ سه‌ردی ده‌ی ده‌ی
هه‌وا وه‌ش که‌رده‌ن نه‌شئه‌ی نۆ شای مه‌ی

سه‌روورانی تۆپی زه‌وی، په‌نگ و ڤووی تازه و دیمه‌نی تایبه‌ت له هه‌ر وه‌رزیکدا ده‌خولقینتی، زستان یه‌ک له‌وانه که تۆف و گه‌رده‌لولی به‌فر و توور و گێچ خواردنی به په‌نا لوتکه و درزی شاخ و هه‌ر که‌لینیکدا وه‌ک چۆن رازاوه و ئوستادکارانه بێ، سه‌روشت که‌لین و قوژبن و تاقچه‌ی نه‌شکه‌وته‌کان به بۆیاخی به‌فر سواخ دده‌ا. تۆفی هه‌وا دل‌پۆیه‌ناوی سه‌ر لوق و پۆپی نه‌ونه‌مامی دار چ دل‌ڤین گۆشواره‌ئاسا وه‌ک بلووری زێرکه‌هفت له گۆی تووله‌نه‌مام هه‌له‌هواسی، نه‌وجا بۆ بالایی یاری نه‌وره‌س و تازه‌لاره‌ که شه‌وقی خۆناندن له جه‌رگه‌ی یار و دلداراندا ئۆقده‌ی پێ هه‌لگرتوو، شووشه سه‌هۆل ده‌بیته ناوینه و ته‌مومزێ هه‌لنیشتنوو له شاخ خۆی ده‌کاته چارشپوه‌ی دل‌به‌ری بۆ یار، به‌ره‌ به‌ره‌ کۆشک و ته‌لار هه‌وشه و باخ و جۆگه و ڤووبار هه‌ر کام شانبه‌شانی مه‌حبوب و خۆشه‌ویست ئاماده‌کاریی خۆیان بۆ کاملکردنی به‌زم و په‌رمی سه‌روشتی جوان، هه‌وانه‌وه و هه‌سه‌نه‌وه و سپاردنی کیانی دل به ساقی له په‌نای نه‌م ئاهه‌نگ و هه‌واپه‌دا، که نه‌شئه‌ی

وینه‌ی هه‌روسان زێبای موشک چین مه‌که‌رۆش جه‌ حوسن عیباره‌ت شیرین خاریج جه‌ مه‌عنا نه‌بۆ مه‌زمرونش گویا بۆ چوون شیعیر (جامی) مه‌وزونش جه‌ لای خێره د مه‌ند دل په‌سه‌ند مه‌بۆ شیرین ته‌ر جه‌ شه‌هد شیره‌ی قه‌ند مه‌بۆ نه‌وه راسته که ده‌لێن زمانی فارسی وه‌کوو شه‌کر وایه، به‌لام له لای من کوردی له‌به‌ر نه‌وه‌ی زمانی نه‌ته‌وه‌که‌مه وێرایی حورمه‌تم بۆ زمانه‌کانی دیکه شیرینی زیاتره، له‌به‌رچی له‌م دونیا که‌چه‌ر هه‌فتاره‌دا هه‌ر که‌سه به زمانی خۆی شادمانه؟! ئاشکرایه هه‌ر که‌سه له هه‌ر شوینیک به هه‌ر زمانی ناخافتن بکا، زمانه‌که‌ی که‌شه ده‌کا و به‌م هۆیه‌وه ده‌توانی به‌ره‌و پێش بچێ و برازیته‌وه هه‌روه‌ک بوکه‌له‌ی جوانیی چینی، ئه‌وکات له درێژه‌ی کار و خه‌باتی زمانه‌وانیدا وه‌ک شیعیری ڤیکوئیک وه‌زن و قافیه ده‌گرێ و ئاهه‌نگی شیرین و نرخدار و گوینه‌واز و به‌واتا په‌یدا ده‌کا، که ئاکامه‌که‌ی په‌سه‌ندی زیاتر لای خه‌لک و زانایان ده‌بێ و نه‌وه به‌بێ هه‌بوونی ده‌ره‌تان و هه‌لی که‌شه‌کردن بۆ چ زمانیک ناره‌خستی.

سه‌راسه‌ری ئاسه‌وه‌ی به‌جێماوه له شیعیری شاعیرانی هه‌ورامی و هه‌ورامیبه‌تێر په‌ر له هه‌ستی نیشتمانپه‌روه‌ری و گه‌لدۆستی و نه‌وین به زێد و دایکزاده‌کیان به هه‌موو دیارده‌کانی جێگرتوو له ناوچه‌که‌دا نه‌وینی خاک له خۆین و هه‌ست و خوس‌ت و هه‌له‌سه‌وه‌وتنی نه‌م کۆمه‌له‌مرۆقه‌دا وه‌ها جیبی خۆی گرتۆته‌وه که ته‌نیا ده‌توانی بوتری سه‌روشتیان وه‌ک مرۆف له خاک و گلی نه‌م نیشتمان خولقاوه. نه‌گه‌ر وه‌سفی خۆشه‌ویسته‌یک ده‌که‌ن نه‌و کاته دل‌به‌ره‌کیان جێگای په‌سه‌ند و په‌رامه‌ندی نه‌وان ده‌بێ، که جوانیی نه‌ندامه‌کانی له‌شی وه‌ک دل‌ڤینتی دیارده‌کانی سه‌روشتی ولاته‌که‌یان به دار و به‌رد، گیا و گول، په‌له‌وهر، ئاو و جۆگه، کانیابو و ڤووبار، بنار و ده‌شت، لوتکه و سه‌رچاوه، کۆلان و مال و گوند، شاخ و به‌رزایی و پیده‌شت و لیوار و به‌گشتی ئاویته‌ی بالانۆینی یه‌که‌یک له‌و دیارانه‌ی سه‌روشتی ولات بێ، عه‌تره‌ی وه‌رکه‌مه‌ر، بۆنی سووره‌هه‌راله، چنور، گه‌ردنی وه‌ک ئاسک، بالایی وه‌ک چنار و عه‌ره‌ه‌ر و سپی وه‌کوو به‌فری کۆستان و... ته‌نانه‌ت کاتی دل‌نه‌نگی و په‌ژاره‌ش خه‌مه‌کانی شاعیر ده‌بێ خۆلۆلاتی و به په‌نگی یه‌که‌یک له ئاسه‌واره‌کانی تووهری سه‌روشتی ولاته‌که‌ی بن. مه‌وله‌وی تاوه‌گۆزی، ۱۷۰۴ تا ۱۸۸۲ی زاین، خه‌می له‌ده‌ستدانی عه‌به‌رخاتوونی خێزانی به‌م چه‌شنه‌ ده‌رده‌برێ:

نیمسال نه‌وه‌هه‌ر چوون خه‌زان زه‌رد
به‌رگ وه‌رد باغ (مه‌عدوم) به‌رد نه‌و هه‌رد
مه‌شبو تاله‌ی من خیلاف نه‌نگیز بۆ
وه‌رنه‌که‌ی کێ دی وه‌هار گول ڤین بۆ (۸)
نهمسال سه‌ره‌تای به‌هار وه‌ک پاییز و خه‌زانی لیهاهاتوو، له ناوه‌ختدا بارانی خه‌م ده‌ستی پێ کرد به‌ جۆزیک که گه‌لای گوله‌باخی وه‌راند و بۆ که‌ژ و کپۆی برد، هه‌روه‌ک من له ده‌ست داخی (عه‌به‌رخاتوون) به‌ختم وه‌رگه‌را وه‌ک نه‌و پاییزه ناوه‌خته گه‌لای خه‌م به سه‌رمدا باری و په‌ره‌ی گه‌لای باخی ژیاڤی منی برد بۆ هه‌ردی کۆرستان، نه‌گینا کێ و که‌ی و له کوئ دیتراوه له وه‌رز به‌هه‌ریدا گول بوهری، دیاره به‌ختی من وای له چاره نووسراوه به پێچه‌وانه‌ی

نه‌وینی نیشتمان‌که‌یان تا ئاستیکێ به‌رز رابگرن، که زیاتر له به‌ش و مه‌له‌نده‌کانی تر خۆراکریی خه‌لک پته‌و بکا و که‌مه‌تر به‌پینتی دوژمن یان دوژمنان زه‌فه‌ری پێ به‌رن. جاری وا هه‌بووه کار تا راده‌یه‌ک چۆته پێش له به‌رانبه‌ر حاکمی نا‌عادلی کوردیشدا به‌ره‌نگای که‌موینه‌یان نیشانداو.

نه به‌گه‌ مامۆق نه ته‌یموری له‌نگ
هیچ که‌سه هه‌ورامان نه‌گرتنه به‌ جه‌نگ
غه‌یر جه‌ خان نه‌حمه‌د به‌گله‌ری خانان
نه‌ویش به‌ده‌ق گرتنه هه‌ورامان
سالێ ۹۰۱ تا ۹۴۲ی مانگی (به‌گه‌به‌گ) کوردی سامون به‌کی نه‌رده‌لان پاش مه‌ردنی باوکی حکومه‌تی به ده‌سته‌وه‌ گرت و هاوکاری له‌که‌ل به ده‌سته‌لاتگه‌بشتنی شا سمایلی سه‌فه‌وی له کوردستان هه‌ولێ زۆری بۆ هینانه ژیر رکێفی هه‌ورامانه‌وه، به‌لام نه‌ نه‌و و نه‌ ته‌یموری له‌نگ کاتی خۆی سه‌ره‌نه‌که‌وتن، ته‌نیا خان نه‌حمه‌د به‌گ نه‌بێ که نه‌ویش پاش سالانی زۆر هه‌رجار ده‌شکا و ده‌گه‌راپه‌وه، تا دواجار به‌ فیل و ناوڤیکاری مه‌ولانا مه‌لا ئیسماعیل قازی و سوین و په‌شیمانی له قه‌لتی بابی سلیمان به‌کی هه‌ورامی، واته بارام میرزا به‌گ، ده‌توانی ده‌ست به‌سه‌ر ناوچه‌که‌دا بگرێ و وێرایی به‌لین و قه‌ول و قه‌راری پێشوو ده‌س ده‌کا به‌ کوشتن و کوشتری خه‌لک. (۶)

خانای قوبادی له سالێ ۱۱۵۲ی کوچی زیاتر له ۴۰۰ سال پێش سه‌باره‌ت به سیسته‌می حاکم و چه‌وسینه‌ری کوردستان به‌م چه‌شنه بیروپاری خۆی ده‌رده‌برێ. ڤژیمی سته‌م دونیا به‌رپوه‌ ده‌با و جیهان دادپه‌روه‌ری تیدا نیبه، له‌م پیناوه‌دا و له درێژه‌ی کۆمه‌له‌شیعیریکه‌دا ده‌لی:

خانا بۆ وه‌سه‌ن زوبان درازی
کۆن نه‌و سا‌حیب عه‌دل تۆ پێش نیاز (۷)
خانا ده‌ست له‌و گله‌یی و گه‌زنده‌هه‌لگه‌ره، له‌م سه‌رده‌مه‌دا کوا حاکمیکێ عه‌دل و دادپه‌روه‌ر که تۆ بتوانی هومبیدی پێ به‌سته‌ی!
ناویراو هه‌سته‌یکێ قه‌وولی ناره‌زایی له جه‌ور و سته‌م و نابه‌راهه‌ری هه‌بووه، عه‌ودالی دادپه‌روه‌ری و ژیاڤی به‌خه‌سته‌وه‌ره‌نه‌ی له دادپه‌روه‌ری کۆمه‌له‌یه‌تیدا به‌دی کردووه.

به سه‌م شه‌ریف بشته‌و حیكایه‌ت
نه‌ر قه‌سده‌س خه‌یره‌ن والی ولایه‌ن
به جایی گول زه‌مین ماوه‌ر و گه‌وه‌ر
سه‌نگ مه‌بۆ به لال خا‌کش به‌ عه‌نیه‌ر
ئه‌روالی بێ عه‌دل شه‌اره‌ت پێشه‌ن
به‌دجنس به‌دکار دوور جه‌ نه‌ندپشه‌ن
وه‌لگه‌ی مه‌مه‌له‌که‌ت که‌ی مه‌عموور مه‌بۆ
نیمه‌نی و راحت جه‌ خه‌لق دوور مه‌بۆ (۷)
عیشق و خۆشه‌ویستی خانا و گه‌وره‌یی ڤۆجی مرقۆده‌ستانه‌ی نه‌و هانی دده‌ا سه‌باره‌ت به کرده‌وه‌ی حاکم و پاشاکان به جه‌واب بێ و له سه‌ریان واجب ده‌کا دادپه‌روه‌ری بن، نه‌و چاره‌ی گه‌روگه‌فته‌کانی نیو کۆمه‌ل به راویژ و ئالوگۆزی بڕوا و به دوور له توندوتیژی ده‌زانی.

گوته‌بستی وته‌ی خانا بن: "نه‌گه‌ر حاکمی ولات مه‌به‌ستی خه‌رخوازانه و خه‌زمه‌ت به‌ خه‌لکی هه‌بێ زه‌وی له‌جیاتی گول گه‌وه‌ر به‌ره‌م دینتی. به‌دی شاخه‌کان قیমে‌تی له‌هل په‌یدا ده‌که‌ن و خا‌که‌که‌ی ده‌بیته‌ زیری گه‌رنه‌ها." واته: نه‌گه‌ر دیموکراتی و دادپه‌روه‌ری حاکم بن، ئه‌رزش و ئیعتباری ولات و نرخه‌ی نه‌ته‌وه‌یی نه‌و له هه‌موو باریکه‌وه گه‌شه‌ی به‌رچاوه‌ ده‌کا. به پێچه‌وانه‌وه نه‌گه‌ر حاکم دوو له دادپه‌روه‌ری و شه‌ره‌نگیز و به‌دکار بێ و حورمه‌ت بۆ بیروپاری کۆمه‌ل دانته‌ی و خه‌لک به راویژکاری خۆی نه‌زانی، ولات نه ته‌نیا ئاوه‌دان نابێ، به‌لکوو ئاساییش و ئارامی و هیمنی پێش وه‌خت له‌وێ بار ده‌کا.

په‌ی چێش مه‌واچان یه‌ په‌ند پیره‌ن
ته‌خلیل موشکل هه‌ر به ته‌به‌یره‌ن (۷)
په‌ند و نه‌نده‌ری زانایان و حیکمه‌تی واته زێرینه‌کانیان نه‌وه‌یه که‌ کێشه‌ جه‌ماوه‌رییه‌کانیان به راویژ و هاو‌ده‌نگ و که‌لکۆه‌گرتن له زانیاری و هه‌سته‌یاری ئاشتیانه‌ چاره‌سه‌ر بگرێ.

شانازی خانا به زمانی خۆی - کوردی - هه‌روه‌ها ڤێزدانانی نه‌و بۆ نازادیی زمان و نازادیی رامان و به‌نازادی ژیاڤی هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک ۴۰۰ سال پێش نه‌مرۆ وه‌ک له‌م چه‌ند دێره‌شیعیردا ده‌رده‌که‌وێ، شیاوی نه‌وه‌یه که کۆمه‌لی ئینسانای په‌که‌ری زێرینی لێ دروست بکا.

راسته‌ن مه‌واچان فارسی شه‌که‌ره‌ن
کوردی جه‌ فارسی به‌ل شیرین ته‌ره‌ن
په‌ی چێش نه‌ده‌وران ئه‌ی دونیای به‌دکیش
مه‌خزوه‌ن هه‌ر که‌سه به زوبانی ویش
مه‌لومه‌ن هه‌ر که‌سه به هه‌ر زوبانی
بوا چۆن نه‌زمی جه‌ هه‌رمه‌کانی